

henholde mig til Afstemninger og Udtalelser af mine Partifæller i det andet Ting, og jeg vilde kun her paa mit Partis Vegne lægge et Ord ind for, at denne Lov blev gennemført i Aar, saaledes at vi forlod det System, som vi alle lider under.

Jørgen Berthelsen: Efter at have hørt den højtærede Minister forelægge Sagen og de Udtalelser, der er faldne fra de forskellige Sider, synes det at være klart, at Forholdene, som de er for Øjeblikket, er temmelig umulige, saa at en Forandring maa ske, hvad enten man saa gennemfører det foreliggende Lovforslag eller ordner Forholdet saaledes, at den Reform, der vedtoges i 1909, kan komme til at træde i Kraft.

Jeg skal ikke paa dette sene Tidspunkt udtale mig nærmere om Sagen, men jeg tror ikke, at jeg overdriver, naar jeg udtaler, at jeg i et og alt kan slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos), der holdt et Foredrag, der i høj Grad glædede mig, og som jeg mener, jeg med stor Sindsro kan slutte mig til.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maatte være utaknemmelig, hvis jeg ikke følte mig glad over den Modtagelse, som de af mig i Dag forelagte Lovforslag har faaet i dette høje Ting. Navnlig føler jeg Trang til at takke det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos), dette høje Tings højtærede Formand, for den store og fortræffelige Tale, hvori det ærede Medlem anbefalede Lovforslagene til Vedtagelse endnu i denne Rigsdagssamling. Jeg haaber, at det, som det ærede Medlem bebudede, skal slaa til, at disse Forslag kan blive gjort til Genstand i dette høje Ting som i Folketinget for en ren saglig og tillige velvillig Behandling. Jeg er dog ikke i Tvivl om, at de vil kunne ophøjes til Lov allerede i indeværende Samling, skønt jeg naturligvis maa erkende, at Tiden efterhaanden er noget knap. Naar der nu, som det bebudes, bliver nedsat et Udvalg til at behandle denne Sag, saa vil det jo være let for dette Udvalgs Medlemmer, som sikkert ikke vil komme til at mangle kyndig Vejledning. — thi flere særdeles indsigtfulde Jurister vil sikkert faa Plads i dette Udvalg —, at finde de Punkter, som der er Grund til at underkaste en Drøftelse og nærmere Overvejelse, thi som det ærede

1ste kongevalgte Medlem sagde: det er jo ikke meget, der er af nyt i de her foreliggende Lovforslag. Dels er Loven af 1909 ikke ændret, hvad hele den Bog angaar, som omhandler den civile Retspleje, og et Udvalg af dette høje Ting vil jo formentlig derfor kunne forbigaa hele den civile Retspleje uden at hæfte sig nærmere derved. Og hvad angaar den kriminelle Retspleje, er det jo kun paa nogle enkelte Punkter, at der er Grund til Overvejelse for dette høje Ting, og disse Punkter er jo ikke en Gang nye. Anklageprincippet og Adskillelse mellem Doms- og Administration er jo ikke i Princippet nyt, det er kun paa ganske enkelte Punkter, at det i den nærmere Udførelse har faaet en ny Form, saa disse Overvejelser vil, det er jeg overbevist om, hvis de holdes sagligt, kunne afsluttes i meget kort Tid. Jeg skal kun om Udgiftsberegningerne sige, at de maa naturligvis kritiseres og kontrolleres, men man er ogsaa fra Justitsministeriets Side til Rede med enhver som helst Oplysning desangaaende, som staar til Ministeriets Raadighed, og vi har jo alle de Oplysninger, som overhovedet kan skaffes. Jeg har søgt i min Forelæggelsestale i Dag at specificere Udgiftsposterne saa meget, som det efter Omstændighederne paa nogen Maade kunde lade sig gøre, men ønsker man nogen Oplysning om, hvordan man i Justitsministeriet er kommet til de bestemte Summer, saa staar alle Oplysninger naturligvis til Raadighed.

Det ærede 1ste kongevalgte Medlem havde ganske Ret i sin Udtalelse om, at hvis man ikke vedtager Lovforslaget om at inddrage $\frac{2}{3}$ af Politikassernes Midler i i Statskassen, hindrer man dog ikke Gennemførelsen af hele Retsplejereformen. Naar Udgifterne imidlertid synes en store og betydningsfulde, og det dog kun drejer sig om en Udgift een Gang for alle, i det hele paa ingen Maade en Gang paa 2 Mill. Kr., og der saa er en Lejlighed til her at tage den ene halve Million af Politikasserne og inddrage den i Statskassen, medens man dog lader Politikasserne beholde en Trediedel af de Midler, der hidtil har staaet til deres Raadighed, saa at de vil kunne opfylde deres Opgaver i Fremtiden som hidtil, saa vilde det dog synes mig at være mindre betimeligt, hvis det høje Ting vilde afvise dette betydelige Bidrag til Afholdelsen af Udgifterne ved Retsplejelovens Etablering. Det maa jeg jo imidlertid overlade til det høje Tings Overvejelser.